

Teza

Niewykonanie polecenia przełożonego bez zachowania procedury pisemnego zgłoszenia przełożonemu swoich wątpliwości, należy traktować, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i orzecznictwem sądowym, jako naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej.

Naruszenie obowiązku

rzetelnego i bezstronnego, sprawnego i terminowego wykonywania powierzonych zadań

Naruszenie zasady sc lub zasady etyki ksc

Nie wskazano w orzeczeniu.

Sygn. akt DSC.WK.6402.5.2024

Warszawa, dnia 5 czerwca 2024 roku

ORZECZENIE

Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w składzie:

Przewodniczący: Urszula Pawłowska - Rojek

Członkowie: Piotr Kobiela
Sławomir Majszyk
Dawid Pluta
Maciej Tomczak

Protokolant: Bogusława Baprawska

przy udziale:

Obwiniony – P.Ł.,

oraz

zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego w urzędzie -
Ł. K.,

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2024 r., na rozprawie w siedzibie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów w Warszawie, przy Al. Ujazdowskich 1/3 sprawy P. Ł., zatrudnionego w urzędzie (...) w W. na stanowisku Dyrektora (...)

obwinionego o to, że zaniechał udzielenia odpowiedzi w oznaczonym terminie na pisma zobowiązujące do udzielenia wyjaśnień w przedmiocie datowanego na dzień 27 czerwca 2023 roku wystąpienia pracowników badań społecznych to jest:

- na pismo (...) z dnia 19 lipca 2023 roku z wyznaczonym terminem odpowiedzi do dnia 25 lipca 2023 roku,
- na pismo (...) z dnia 4 września 2023 roku z wyznaczonym terminem odpowiedzi do dnia 12 września 2023 roku,
- na pismo (...) z dnia 19 września 2023 roku z wyznaczonym terminem odpowiedzi do dnia 22 września 2023 roku

co stanowi naruszeniem obowiązku członka korpusu służby cywilnej określonego w art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o służbie cywilnej (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 409) polegającego na rzetelnym i bezstronnym, sprawnym i terminowym wykonywaniu powierzonych zadań.

na skutek wniesionego przez Obwinionego w dniu 5 lutego 2024 roku **odwołania** od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej dla członków służby cywilnej w urzędzie (Sprawa ...) wydanego 9 stycznia 2024 roku, orzekającego o utrzymaniu w mocy kary upomnienia na piśmie,

na podstawie art. 126 ust. 3 w związku z art. 127 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 409) oraz § 36 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. z 2009 r. nr 60, poz. 493)

orzeka

o utrzymaniu w mocy orzeczenia komisji dyscyplinarnej I instancji.

Urszula Pawłowska-Rojek

Piotr Kobiela

Sławomir Majszyk

Dawid Pluta

Maciej Tomczak

UZASADNIENIE

Po przeprowadzeniu rozprawy oraz na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej (WKDSC) ustaliła, co następuje:

P. Ł. w czasie popełnienia czynu był zatrudniony na stanowisku Dyrektora (...) w urzędzie (...) w W.

Pismem z dnia 19 lipca 2023 roku (znak: ...) Dyrektor Generalny urzędu zwrócił się do P. Ł. o ustosunkowanie się treści wystąpienia pracowników Departamentu (...) z dnia 27 czerwca 2023 roku. Przedmiotowe wystąpienie dotyczyło organizacji pracy, w tym postawy samego dyrektora w odniesieniu do sposobu realizacji spraw oraz kwestii traktowania pracowników. Termin udzielenia odpowiedzi został wyznaczony na dzień 25 lipca 2023 roku.

Pismo zostało przekazane drogą e-mailową na imienną skrzynkę służbową P. Ł.

Dodatkowo, pracownik komórki obsługującej dyrektora generalnego urzędu poinformował również telefonicznie adresata, w tym samym dniu, o przekazaniu pisma drogą e-mailową.

Pisemne potwierdzenie otrzymania pisma przez P. Ł. nastąpiło dnia 16 sierpnia 2023 roku.

W związku z brakiem odpowiedzi na pismo, wysyłano kolejne zawiadomienia na skrzynkę e-mailową z prośbą o ustosunkowanie się do wystąpienia pracowników, wyznaczające również kolejne terminy udzielenia odpowiedzi:

- Pismo z dnia 4 września 2023 roku znak: (...) – z terminem odpowiedzi do dnia 12.09.2023 roku (odczytane 3 października 2023 roku).
- Pismo z dnia 19 września 2023 roku znak: (...) – z terminem odpowiedzi do dnia 22 września 2023 roku. Pisemne potwierdzenie otrzymania pisma przez P. Ł. nastąpiło dnia 30 września 2023 roku.

W tym piśmie zawarto również pouczenie, iż nieustosunkowanie się do kwestii podniesionych w piśmie pracowników z dnia 27 czerwca 2023 roku, będzie traktowane jako niewykonanie polecenia, co może doprowadzić do odpowiedzialności dyscyplinarnej.

W dniu 26 września 2023 roku Dyrektor Generalny urzędu udzielił pisemnej kary upomnienia za naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej poprzez nieudzielenie w przewidzianym terminie odpowiedzi na pisma dotyczące złożenia wyjaśnień na wystąpienie pracowników Departamentu (...) z dnia 27 czerwca 2023 roku, tj:

- na pismo z dnia 19 lipca 2023 roku, z terminem udzielenia odpowiedzi do dnia 25 lipca 2023 roku;
- na pismo z dnia 4 września 2023 roku z terminem udzielenia odpowiedzi do dnia 12 września 2023 roku;
- na pismo z dnia 19 września 2023 roku z terminem udzielenia odpowiedzi do dnia 22 września 2023 roku, co stanowi naruszenia art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej.

Karę upomnienia na piśmie Obwiniony odebrał 27 września 2023 roku.

Pismem z dnia 28 września 2023 roku (znak: ...) Dyrektor Generalny urzędu zwrócił się do Obwinionego P. Ł. z pismem o następującej treści: „W związku z wystąpieniem pracowników Departamentu (...) z dnia 27 czerwca 2023 roku

dotyczącym organizacji pracy w Departamencie oraz nałożoną w dniu 26 września 2023 roku karą upomnienia polecam Panu Dyrektorowi ustosunkować się do kwestii podniesionych w wyżej wymienionym wystąpieniu pracowników niezwłocznie, nie później niż w terminie do dnia 29 września 2023 roku (piątek). W przypadku nieustosunkowania się do tych kwestii w wyżej wymienionym terminie będą wyciągane dalsze konsekwencje dyscyplinarne.”

Powyższe pismo zostało wysłane pocztą elektroniczną do Obwinionego w dniu 28 września 2023 roku i zostało przeczytane 30 września 2023 roku.

2 października 2023 roku Obwiniony P. Ł. udzielił odpowiedzi Dyrektorowi Generalnemu urzędu na pismo z dnia 19 lipca 2023 roku odnosząc się do wystąpienia pracowników Departamentu (...) z dnia 27 czerwca 2023 roku, w którym przedstawił swoje stanowisko.

W dniu 3 października 2023 roku Obwiniony wniósł sprzeciw od kary upomnienia.

W przedłożonym sprzeciwie Obwiniony podniósł następujące kwestie:

Pierwsze z pism, datowane na dzień 19 lipca 2023 roku otrzymał e-mailowo od A. B. tego samego dnia, wraz z informacją telefoniczną o przesłaniu pisma pocztą elektroniczną. Na to pismo udzielił Obwiniony odpowiedzi z opóźnieniem, w dniu 2 października 2023 roku, ale po odebraniu w wersji papierowej pisma Dyrektora Generalnego z dnia 26 września - w dniu 27 września, z uwagi na spiętrzenie innych obowiązków zawodowych w tym terminie.

Otrzymanie pism z 4 oraz 19 września 2023 roku, przesłanych e-mailowo przez M. K., Obwiniony potwierdził w dniu 30 września 2023, już po otrzymaniu pisma o upomnieniu, zgodnie z instrukcją w e-mailu. Wcześniej e-maile nie zostały otwarte, wobec braku informacji w tytule o tym, że zawierają one pismo do Dyrektora Generalnego. Zdaniem Obwinionego, co do zasady pisma są przesyłane przez system elektronicznego zarządzania dokumentacją „eBiuro”, a jeśli występują bardzo nieliczne odstępstwa, to przekazywana jest odrębna informacja, że w e-mailu jest dane pismo, w tym przypadku informacji takiej nie było, stąd pisma te faktycznie zostały przeczytane po przekazaniu w wersji papierowej pisma z upomnieniem.

Dodatkowo P. Ł. wskazał, iż stanął przed dużym wyzwaniem ogromnego spiętrzenia terminowych prac przy kilku obszernych opracowaniach statystycznych i prac organizacyjnych, w związku z połączeniem Departamentu (...) oraz Departamentu (...) w nowy departament, przy niepełnej obsadzie dyrekcji tego departamentu, licznych wakatach i w sezonie urlopowym.

Postępowanie wyjaśniające

Pismem z dnia 31 października 2023 roku P. Ł. został powiadomiony o wszczęciu postępowania wyjaśniającego oraz o możliwości składania wniosków dowodowych oraz wyjaśnień.

W toku przedmiotowego postępowania wyjaśniającego, Rzecznik odebrał wyjaśnienia od P. Ł. jak również otrzymał informację co do niepełnej obsady kadry dyrektorskiej departamentu.

Postępowanie dyscyplinarne

Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego został wystosowany do Komisji Dyscyplinarnej w (...) urzędzie w dniu 13 grudnia 2023 roku.

We wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Rzecznik podkreśla wielokrotne naruszenie terminów wyznaczanych przez Dyrektora Generalnego urzędu na złożenie wyjaśnień, w związku z wystąpieniem pracowników departamentu. Wskazuje również, iż rzeczą każdego kierownika komórki, jest taka organizacja i podział pracy, by terminowa realizacja zadań w żaden sposób nie została zakłócona. Rzecznik Dyscyplinarny uznał także argumentację dotyczącą elektronicznego doręczenia wezwań Dyrektora Generalnego za nie trafioną. Przekonanie Obwinionego co do tego, jak powinno mu zostać doręczone wezwanie Dyrektora Generalnego jest przekonaniem subiektywnym. Wskazuje, iż żaden przepis nie formalizuje procesu doręczeń elektronicznych ustanawiając jedynie zasadę, że sam fakt pojawienia się takiej przesyłki w skrzynce odbiorcy jest równoważny w skutkach z doręczeniem przesyłki w formie papierowej.

Komisja Dyscyplinarna dla członków korpusu służby cywilnej w (...) urzędzie w W., po przeprowadzeniu rozprawy, orzeczeniem z dnia 9 stycznia 2024 roku utrzymała w mocy karę upomnienia na piśmie. P. Ł. został uznany za winnego naruszenia obowiązku członka korpusu służby cywilnej poprzez zaniechanie udzielenia odpowiedzi w wyznaczonym terminie na pisma zobowiązujące do udzielenia wyjaśnień w przedmiocie datowanego na dzień 27 czerwca 2023 roku wystąpienia pracowników Departamentu (...) to jest:

- na pismo (...) z dnia 19 lipca 2023 roku z wyznaczonym terminem odpowiedzi do dnia 25 lipca 2023 roku,
- na pismo (...) z dnia 4 września 2023 roku z wyznaczonym terminem odpowiedzi do dnia 12 września 2023 roku,

- na pismo (...) z dnia 19 września 2023 roku z wyznaczonym terminem odpowiedzi do dnia 22 września 2023 roku

co stanowi naruszenie obowiązku członka korpusu służby cywilnej określonego w art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 listopada 2008 roku o służbie cywilnej polegającego na rzetelnym i bezstronnym, sprawnym i terminowym wykonywaniu powierzonych zadań.

W uzasadnieniu orzeczenia Komisja Dyscyplinarna I Instancji wskazała m.in., że art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej stanowi, że członek korpusu służby cywilnej jest obowiązany w szczególności rzetelnie i bezstronnie, sprawnie i terminowo wykonywać powierzone zadania. Zdaniem Komisji I Instancji niewątpliwie poprzez skierowanie wskazanych pism doszło do powierzenia zadania Obwinionemu, które nastąpiło poprzez przesłanie stosownych pism drogą poczty elektronicznej funkcjonującej w (...) urzędzie. Każdy pracownik posiada dedykowaną służbową skrzynkę pocztową oraz adres poczty elektronicznej. Komunikowanie się poprzez pocztę elektroniczną jest zwykłym sposobem komunikacji w urzędzie. Skoro każdy pracownik ma swobodny dostęp do swojej poczty elektronicznej, to od niego zależy kiedy i jak często sprawdza zasoby swojej poczty elektronicznej. Nie można również zasadnie oczekiwać, że informacji przekazywanej drogą elektroniczną będzie towarzyszyła telefoniczna rozmowa – rodzaj uwrażliwienia na zawartość poczty elektronicznej odbiorcy i od takiego uwrażliwienia nie można uzależniać skuteczności zapoznania się przez odbiorcę z wiadomością z poczty elektronicznej. Według Komisji Dyscyplinarnej I Instancji, istotne i miarodajne jest, kiedy wiadomość została wprowadzona do systemu poczty elektronicznej. Skoro zaś Obwiniony mógł zapoznać się w określonym czasie z zawartością swojej poczty, to również dyrektor generalny urzędu mógł oczekiwać odpowiedzi i wykonania jego polecenia. Nałożenie obowiązku wykonania polecenia jest powierzeniem zadania członkowi korpusu służby cywilnej, o której mowa w art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej. W ocenie Komisji I Instancji, niewykonanie wydanego przez Dyrektora Generalnego ostatecznego polecenia z dnia 19 września 2023 roku przez Obwinionego stanowiło naruszenie, o którym mowa w art. 76 ust. 1 pkt 4 ustawy o służbie cywilnej, a więc nieterminowe wykonanie powierzonego zadania.

Postępowanie odwoławcze

Obwiniony pismem z dnia 5 lutego 2024 roku złożył odwołanie od orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej I Instancji, w którym wniosł o uniewinnienie od zarzucanego mu deliktu dyscyplinarnego.

W uzasadnieniu odwołania Obwiniony wskazuje, że udzielona kara upomnienia była oparta na założeniu prawidłowego przekazania 3 pism, z których 2 (z 4 i 12 września 2023 roku) nie zostały prawidłowo dostarczone. Zostały one przesłane e-mailem przez jednego z setek pracowników urzędu, bez jakiegokolwiek wzmianki, co one zawierają – nie było w tytule żadnego odniesienia, że zawierają one kopie pism od Dyrektora Generalnego urzędu. Ponadto, to w e-mailach tych zawarte było sformułowanie o prośbie „odesłania zwrotnego e-maila o następującej treści „Potwierdzam otrzymanie pisma”. Tymczasem kara upomnienia została udzielona bez takiego potwierdzenia ze strony Obwinionego – w przypadku obu e-maili przekazanych przez p. M. K., z którymi Obwiniony zapoznał się po otrzymaniu wersji papierowej pisma z upomnieniem i wówczas zostało potwierdzone ich otrzymanie. Podstawą upomnienia były 3 pisma Dyrektora Generalnego, z których 2 nie były należycie dostarczone.

Obwiniony wskazuje, iż w urzędzie nie ma procedur przekazywania spraw drogą elektroniczną poza podstawowym narzędziem jakim jest „eBiuro” (system elektronicznego obiegu dokumentów). Dlatego też, nie było żadnych przesłanek, aby domyślić się, że zawierają one dwa pisma Dyrektora Generalnego.

Ponadto, okres którego dotyczy sprawa przypadł na czas pełnienia przez Obwinionego, w niepełnej obsadzie kadrowej dykcji, funkcji dyrektora Departamentu (...), tuż po połączeniu Departamentu (...) z Departamentem (...), co spowodowało spiętrzenie prac, dodatkowo w okresie urlopowym. Dlatego też, na pierwsze pismo Dyrektora Generalnego urzędu z lipca 2023 roku Obwiniony odpowiedział z opóźnieniem w dniu 2 października 2023 roku, po uzyskaniu wiedzy o nieprawidłowo przekazanych pismach Dyrektora Generalnego z 4 i 19 września 2023 roku, które inaczej niż inne pisma zostały skierowane do Obwinionego e-mailem przez jednego z setek pracowników urzędów. Przesłana korespondencja nie miała żadnych odniesień w tytułach, co do ich zawartości, nie zostały one wysłane ze skrzynki Dyrektora Generalnego lub Sekretariatu Dyrektora Generalnego zaś upomnienie zostało udzielone pomimo braku potwierdzenia przez Obwinionego otrzymania tych pism i braku w urzędzie procedur przekazywania pism drogą e-mailową.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej, po zapoznaniu się z materiałem dowodowym oraz po przeprowadzeniu rozprawy, zważyła, co następuje:

Zgodnie z § 34 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 2009 r. w sprawie postępowania wyjaśniającego i postępowania dyscyplinarnego w służbie cywilnej (Dz. U. nr 60, poz. 493) Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej (WKDSC) rozpatruje odwołanie od orzeczenia komisji dyscyplinarnej wydanego w I instancji, w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu.

Obwiniony w odwołaniu podnosi nieskuteczność doręczenia pism pocztą elektroniczną, datowanych 4 i 19 września 2023 roku. Dodatkowo wskazuje, iż była to korespondencja od jednego z setek pracowników urzędu.

WKDSC po zbadaniu akt spraw wskazuje, iż korespondencja e-mailowa z dnia 19 lipca 2023 roku zawierała pismo dyrektora generalnego urzędu wraz z konkretnym poleceniem służbowym oraz wskazaniem terminu jego wykonania. W przekazanej korespondencji znajdował się jeszcze jeden załącznik tj. wystąpienie pracowników Departamentu (...), co, do którego P. Ł. miał udzielić stosownych wyjaśnień. Korespondencja przekazana drogą elektroniczną została zatytułowana: „pismo dot. organizacji pracy w (...)”. O fakcie jej przesłania Ł. został również poinformowany telefonicznie. Osobą, która przekazała korespondencję oraz poinformowała o tym fakcie, była A. B., która zajmowała samodzielne stanowisko pracy ds. wsparcia wykonywania zadań Dyrektora Generalnego urzędu. P. Ł. nie zareagował na pismo, nie wystąpił też z prośbą o przedłużenie terminu udzielania na nie odpowiedzi.

Kolejna korespondencja w tej sprawie, z dnia 4 września 2023 roku, zawiera ten sam tytuł, co pismo przekazane 19 lipca 2023 roku, tj.: „pismo dot. organizacji pracy w (...)”. E-mail został przekazany przez M. K., pracującego, podobnie jak to – A. B. - na samodzielnym stanowisku ds. wsparcia zadań Dyrektora Generalnego urzędu.

Korespondencja z dnia 19 września 2023 roku, nie zawiera tytułu, niemniej w treści samej wiadomości jest informacja, iż załączone pismo pochodzi od A. B. - Dyrektora Generalnego urzędu. Wiadomość została przekazana drogą e-mailową przez M. K.

Nie udzielono odpowiedzi w terminie na żadne pismo, nawet te, które w opinii Obwinionego zostało dostarczone prawidłowo.

Na rozprawie Obwiniony zeznał, iż reaguje bez zbędnej zwłoki na korespondencję elektroniczną przekazywaną bezpośrednio przez Prezesa urzędu, Dyrektora Generalnego urzędu lub przez Sekretariat Dyrektora Generalnego urzędu. Obwiniony zwraca również uwagę na tytuły otrzymywanych wiadomości drogą elektroniczną. W jego opinii, wiadomości powinny zawierać taki tytuł, po którym można zidentyfikować, bez konieczności otwierania wiadomości, nadawcę załączonego pisma, charakter i pilność sprawy, tak, aby móc odpowiednio zareagować. Obwiniony otrzymuje wiele e-maili dziennie. Na rozprawie przyznał również, iż do skrzynki elektronicznej posiada dostęp jego sekretarka, która również zwraca uwagę na istotne wiadomości wpływające drogą e-mailową.

WKDSC nie przychyliła się do argumentacji przedstawionej przez Obwinionego, iż korespondencja została niewłaściwie oznaczona i tym samym pozostawiona bez odpowiedzi, gdyż nie było w tytule jakiegokolwiek wzmianki lub odniesienia, co do jej zawartości oraz wskazania - kto jest faktycznie autorem pism załączonych do korespondencji.

Korespondencja elektroniczna jest jedną z form prowadzenia korespondencji służbowej. W ramach wykonywania obowiązków służbowych pracownik jest zobowiązany przeglądać i odpowiadać na korespondencję elektroniczną niezależnie od tego jak została oznaczona i kto jest autorem pism załączonych do korespondencji służbowej.

W treści wszystkich e-maili znajdowała się informacja, od kogo pochodzi załączone pismo.

Dodatkowo, korespondencja z dnia 19 lipca 2023 roku, którą odebrał Obwiniony i o której otrzymaniu został uprzedzony również telefonicznie, ma taki sam tytuł jak korespondencja kolejne wezwanie przekazane 4 września 2023 roku.

Na rozprawie powzięto również informację, iż przed przekazaniem rzeczowej korespondencji, pracodawca zorganizował spotkanie dotyczące wystąpienia pracowników i przedstawienia przez nich szeregu uwag, co do organizacji pracy i postawy samego przełożonego. Można zatem założyć, że Obwiniony mógł spodziewać się dalszego przebiegu tej sprawy a przede wszystkim, wystąpień pracodawcy, w tym ewentualnej konieczności złożenia wyjaśnień.

Trudno zatem przyjąć, iż brak reakcji adresata wynika jedynie z niewłaściwego oznaczenia e-maili lub faktu wysyłania korespondencji ich przez jednego z setek pracowników urzędu. Korespondencja była przesłana jedynie przez 2 pracowników zajmujących samodzielne stanowiska ds. wsparcia wykonywania zadań Dyrektora Generalnego urzędu. Bezpodstawne jest natomiast oczekiwanie, co do konkretnego sposobu opisywania wiadomości przychodzących pocztą elektroniczną np. oznaczenia w tytule ich terminowego charakteru. Taki sposób postępowania przy wysłaniu wewnętrznej korespondencji e-mailowej nie jest ogólnie przyjętą praktyką stosowaną w urzędzie. Nie jest to również uregulowane w żaden inny sposób i stanowi jedynie osobistą preferencję Obwinionego.

Obwiniony dodatkowo podnosi, iż w okresie, w którym przesyłane były do niego pisma Dyrektora Generalnego urzędu (lipiec – wrzesień 2023 r.), obowiązywały przepisy regulujące procedurę obiegu informacji. Dlatego też, pisma Dyrektora Generalnego urzędu powinny być przekazane w systemie Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją (eBiuro), nie zaś drogą e-mailową, co jest, w opinii Obwinionego niezgodne z:

- Zarządzeniem wewnętrznym nr 12 Prezesa (...) z dnia 18 marca 2020 r. zmieniającym zarządzenie wewnętrzne w sprawie określenia wyjątków od Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją dla urzędu (...) i urzędów (...) oraz
- Zarządzeniem wewnętrznym nr 18 Prezesa (...) urzędu z dnia 28 lipca 2023 r. zmieniającym zarządzenie wewnętrzne w sprawie określenia wyjątków od Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją dla (...) urzędu i urzędów (...).

Pierwsze z ww. zarządzeń tj. Zarządzenie wewnętrzne nr 12 z dnia 18 marca 2020 roku, stanowi, iż w związku z wprowadzonym, w tym czasie, stanem zagrożenia epidemicznego na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej, możliwe jest, w celu zachowania ciągłości wykonywania zadań, czasowe stosowanie systemu Elektronicznego Zarządzania Dokumentacją (EZD) do obsługi pism i spraw w klasach wyłączonych z EZD. Natomiast zarządzenie wewnętrzne nr 18 z dnia 28 lipca 2023 roku przedłuża powyższe udogodnienie do końca 2023 roku.

WKDSC wskazuje, iż na podstawie powyższych regulacji wprowadzonych ww. zarządzeniami nie można wywieść wniosku, iż prowadzenie korespondencji w EZD, w tym sprawach dotyczących kwestii osobowych oraz innych spraw pracowniczych miało charakter obligatoryjny.

Zarządzenia dają jedynie możliwość prowadzenia tego rodzaju spraw w systemie elektronicznym, co potwierdza jedynie fakultatywny charakter wyboru tego kanału komunikacji. Dodatkowo, w przepisach ww. zarządzeń wskazana jest również konieczność spełnienia dodatkowych warunków, tj. zapewnienia ciągłości i kompletności akt danej spraw, a także niedopuszczenie do zmian sposobu prowadzenia spraw w trakcie trwania roku kalendarzowego. Wybór kanału komunikacji, w tym przypadku, poza EZD, należał do dyrektora generalnego urzędu, który jako pracodawca, mając na uwadze charakter personalny tej sprawy, zdecydował się na przekazywanie korespondencji pocztą elektroniczną, na imienny adres służbowy pracownika. Sprawa ta, nie była wcześniej prowadzona w systemie EZD, zaś przesyłanie korespondencji odbywało się w terminie lipiec – wrzesień 2023 roku.

W związku z powyższym WKDSC nie przyjęła argumentacji Obwinionego, iż pisma w tej sprawie powinny być przesłane do niego przez Dyrektora Generalnego urzędu przez system EZD, zaś inny sposób ich przekazania jest niezgodny z obowiązującymi regulacjami wewnętrznymi.

WKDSC wzięła również pod uwagę okoliczności związane ze spiętrzeniem zadań i obciążeniem pracą Obwinionego, oraz okresu urlopowego w urzędzie w okresie relewantnym do przebiegu sprawy.

Niemniej, brak jakiegokolwiek reakcji Obwinionego na przesłaną kilkukrotnie korespondencję Dyrektora Generalnego urzędu w okresie 19 lipca – 19 września 2023 roku, w tym zawierającą kolejne przedłużenia terminu odpowiedzi, stanowi bezsporny fakt naruszenia terminu wykonania polecenia służbowego.

Niewykonanie polecenia przełożonego bez zachowania procedury pisemnego zgłoszenia przełożonemu swoich wątpliwości, należy traktować, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa i orzecnictwem sądowym, jako naruszenie obowiązków członka korpusu służby cywilnej. Obwiniony nie zwrócił się o przedłużenie terminu, nie zagregował w żaden sposób, nawet na otrzymaną korespondencję z dnia 19 lipca 2023 roku, pomimo dodatkowego zwrócenia uwagi na fakt jej przekazania. Kolejna korespondencja, z 4 i 19 września 2024 zawierająca terminowe wezwania Dyrektora Generalnego urzędu do złożenia wyjaśnień – pozostała bez odpowiedzi. Jednocześnie oczekiwanie Obwinionego, aby wskazywano dodatkowo, które pisma są terminowe (poza pocztą elektroniczną), jest trudne do uzasadnienia. Nie przemawia też na korzyść Obwinionego jego argumentacja, co do oczekiwań i sposobu oznaczania korespondencji e-mailowej, w bardzo konkretny sposób, tak, aby Obwiniony mógł od razu określić charakter sprawy, termin lub adresata i wtedy dopiero odpowiednio zareagować. Postawa Obwinionego w tym przypadku wskazuje na swego rodzaju lekkomyślność, gdyż podejmując lub też rezygnując z podejmowania decyzji albo konkretnych działań, nie próbował przewidzieć, jakie mogą być ich negatywne skutki, tym samym łamiąc zasadę ostrożności. Podejmując decyzje, szczególnie osoby zajmujące stanowisko kierownicze, zawsze powinny brać pod uwagę potencjalne korzyści lub szkody, jakie dana decyzja może spowodować w przyszłości.

Rzetelne postępowanie członka korpusu służby cywilnej oznacza, że wykonuje on powierzone zadania w sposób zaangażowany, w pełni wykorzystując swoje umiejętności, kwalifikacje i predyspozycje. Z kolei sprawne i terminowe wykonywanie zadań oznacza dokładne i bez zwłoki wykonywanie pracy, przestrzeganie ustalonych reguł i procedur postępowania w celu osiągnięcia jak najlepszego efektu pracy. (Z. Salwa, Prawo pracy i ubezpieczeń społecznych, Warszawa 2000, s. 168 i n.)

Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej w pełni podziela stanowisko wyrażone przez Komisję Dyscyplinarną I Instancji w zaskarżonym orzeczeniu, jak również w pełni podzieliła ustalenia faktyczne poczynione w sprawie przez ten organ.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Wyższa Komisja Dyscyplinarna Służby Cywilnej postanowiła jak w sentencji.

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia Stronom oraz Szefowi Służby Cywilnej przysługuje odwołanie do właściwego ze względu na miejsce zamieszkania Obwinionej sądu apelacyjnego – sądu pracy i ubezpieczeń społecznych za pośrednictwem Wyższej Komisji Dyscyplinarnej Służby Cywilnej w terminie dwutygodniowym od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Urszula Pawłowska-Rojek

Piotr Kobiela

Sławomir Majszyk

Dawid Pluta

Maciej Tomczak